

vate Godgjørenhed, der jo under nærværende Forhold er af en ganske overordentlig Betydning. Derimod har Communalbestyrelsen ikke havt Noget imod, at der gaaes en anden Vej, som paa ingen Maade gaaer ud paa ligefrem at give Fattigforsørgelse. Der blev ogsaa hentydet dertil af Interpellanten, men det forekom mig, han meente, at han tillagde den for liden Betydning. Jeg maa nemlig bemærke, at i Anordningen om Kjøbenhavns Fattigvæsen er der en Paragraph, nemlig § 36, som ikke gjælder for det øvrige Rige, hvori der staaer, at det er en Pligt for Fattigvæsenet at agte paa saadanne Mænd og Familier, som befindes i saa vanskelige Forhold, at de let ville kunne blive Almisfellemer, og at Fattigvæsenet ved Understøttelser og paa andre Maader, ved Forskud, Anskaffelse af Redskaber og desl., bør søge at hjælpe saadanne Trængende. Denne Paragraph anbefalede Communalbestyrelsen Fattigvæsenet til at benytte, — hvilket denne ogsaa gjorde, og, naar Nøden bliver større i dette Aar, vil den blive benyttet i et endnu større Omfang —, ligesom Communalbestyrelsen overhovedet allerede forrige Vinter ingen faste Grændser satte. Saadan Hjælp udenfor den egentlige Fattigforsørgelse er i forrige Aar givet til 1525 Familier og 558 enkeltstaaende Personer; Understøttelserne have varieret fra 3 til 15 Rd., og den hele paa denne Maade ydede Hjælp har udgjort c. 12,500 Rd. Ministeriet har nu ikke efter Lovgivningen anseet sig besøjet til at give Kommunen noget Paalæg, men har i ethvert Fald heller ikke troet, at det var nødvendigt videre at insistere hos Communalbestyrelsen herpaa, fordi det er Ministeriet fuldkommen bekendt, at Communalbestyrelsen vistnok selv vil bevilge Penge til et betydeligt høiere Beløb til denne Anvendelse. Jeg maa dog tilføje, at Ministeriet imidlertid har troet, at man for at gøre denne Anvendelse af Kommunens Midler frugtbarere og bedre for de Trængende, kunde tage nogle Foranstaltninger under Overtøvelse i Forbindelse dermed. Da nemlig mange Trængende, og netop de, som ere meest nødlidende, have megen Sky for at henvende sig til Fattigvæsenet — det er nu engang saaledes —, og, da der er mange Trængende, hvem den private Godgjørenhed

ikke naaer, saa har Ministeriet under de nærværende Omstændigheder, hvor den største Nød er at befrygte, anseet det for en særdeles vigtig Opgave at kunne fjerne disse Hindringer, og navnlig er det forekommet Ministeriet, at det vilde være hensigtsmæssigt, om Fattigvæsenet til dette specielle Hverv fikrede sig Assistance af private Borgere og fornemmelig satte sig i Forbindelse med de forskjellige Godgjørhedsseksler, som bestaae, og som kjende en stor Masse saadanne Trængende, og Ministeriet har ogsaa meent, at den Hjælp, som saaledes gives for at forebygge, at Noget skal blive Almisfennydende, meget bestemt maatte adskilles fra den almindelige Fattigunderstøttelse, saa at den altsaa ikke maatte have nogen Indflydelse paa Vedkommendes borgerlige Stilling eller paa Spørgsmaalet om hans Forsørgelsehjem. Hans Majestæt har bifaldet dette, og Ministeriet vil i disse Dage tilskrive den administrerende Direction for Kjøbenhavns Fattigvæsen. Jeg vil iøvrigt gjerne erkjende, at det ikke er en fuldstændig Hjælp, der paa den Maade kan gives. Det er vist og sandt, at her i Kjøbenhavn og i alle store Stæder maa den private Godgjørenhed træde til. (En Stemme: Overalt!) Jeg vil gjerne indrømme, at det er Tilfældet overalt, men det er dog især Tilfældet i store Stæder, thi der er Nøden større end i den mere adspredte Befolkning.

Endelig er der i Ministeriet under 3die November, altsaa før det Andragende indkom fra Arbejderforeningen, som den ærede Interpellant har indbragt, forlangt Kjøbenhavns Magistrats Erklæring, i Forbindelse med Politidirecteurens, angaaende Hensigtsmæssigheden af midlertidigt at indrømme Enhver Tilladelse til, uanset den bestaaende Lovgivning, at ernære sig med egne Hænder, som han bedst veed og kan. Disse Autoriteters Svar gaaer ud paa, at det altid er betænkeligt, pludseligt og uden nogen samtidig fuldstændig Omordning at sætte de Forskrifter, som hidtil have reguleret de bestaaende Forhold, ud af Kraft, og at, selv om man vilde afsee herfra, en saadan extraordinair Foranstaltning paa mange Maader vilde forværre den Tilstand, hvorpaa